

Література

1. Про політичні партії в Україні : Закон України від 5 квіт. 2001 р. № 2365-III // ВВР України. – 2001. – № 23. – С. 118.
2. Євроінтеграційні процеси в Україні: економічний та правовий аспект : зб. матер. наук.-практ. кругл. столу, 8 вересня 2015 року. – Ірпінь : НДІ фінансового права, 2015. – 133 с.
3. Неєкономічні пріоритети модернізації в Україні з урахуванням інтеграційного досвіду країн Центрально-Східної Європи : наукова доповідь / за ред. канд. соціол. наук О.М. Балакіревої. – К., 2015. – 162 с.
4. Проблеми правової інтеграції: глобальний, регіональний і національний контекст : зб. наук. статей. за матеріалами наук.-практ. конф., м. Харків, 2 жовтня 2014 р. / редкол. : І.В. Яковюк, О.Я. Трагнюк, Т.М. Анакіна. – Х. : НДІ держ. буд-ва та місц. самоврядування, 2014. – 234 с.
5. Шмачкова Т.В. Мир политических партий / Т.В. Шмачкова // Полис. Политические исследования. – 1992. – № 1. – С. 226.
6. Регламент (ЕС) № 2004/2003 Европейского Парламента и совета от 4 нояб. 2003 г. о статусе и финансировании политических партий на европейском уровне [Электронный ресурс]. – Режим доступа : http://eulaw.edu.ru/documents/legislation/instit_organ/parties.htm#_ftn1
7. Рішення Конституційного Суду України у справі № 1– 2/2007 від 12 черв. 2007 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/v002p710-07>.

Наливайко Лариса Романівна
доктор юридичних наук, професор,
завідувач кафедри загальноправових
дисциплін юридичного факультету,
Заслужений юрист України
Демченко Валентина Іванівна
студентка Навчально-наукового
інституту заочного навчання
та підвищення кваліфікації
(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

**ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ РЕАЛІЗАЦІЇ
ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ**

Європейський вибір України задекларовано в нормативно-правових актах, де однією із засад зовнішньої політики визначається забезпечення інтеграції України в європейський політичний, економічний, правовий простір. Дослідження сучасних процесів європейської інтеграції проводять Г. Асланян, М. Гнатюк, Н. Гнидюк, М. Калина, І. Кравчук, О. Овчар та ін. Проте всебічне розуміння пріоритетних напрямів реалізації євроінтеграційної політики сприяє вибору найбільш ефективних механізмів її реалізації.

Україна зробила свій європейський вибір, але щоб він став реальним, необхідно чітко розуміти, що в основі розвитку європейського світу лежить іннова-

ційність економічного, соціального, політичного та культурного спрямування [1].

Для України європейська інтеграція – це шлях модернізації економіки, подолання технологічної відсталості, залучення іноземних інвестицій і новітніх технологій, створення нових робочих місць, підвищення конкурентоспроможності вітчизняного товаровиробника, вихід на світові ринки, насамперед на ринок ЄС. Як невід’ємна частина Європи Україна орієнтується на діючу в провідних європейських країнах модель соціально-економічного розвитку. Європейський вибір України відкриває нові перспективи співробітництва з розвинутими країнами континенту, надає можливості економічного розвитку, зміцнення позицій України у світовій системі міжнародних відносин [2].

Європейський вибір України – це шлях наближення до стандартів демократії, громадянського суспільства, верховенства права та забезпечення прав і свобод людини та громадянина. Метою стратегії економічного і соціального розвитку України є створення реальних умов для її вступу до Європейського Союзу. Зусилля нашої держави на цьому напрямку повинні відповідати визначеним Європейською Радою Копенгагенським критеріям членства в ЄС, які були затверджені Європейським Союзом 22 червня 1993 року [3].

Становлення України як сучасної європейської держави не може здійснюватися без ефективної інституційної системи, бо саме вона є запорукою демократичного розвитку держави на ліберальних принципах, балансу різнорівневих інтересів у суспільстві і, в кінцевому рахунку, економічного зростання. Але у процесі розбудови інституцій обов’язково слід враховувати так звані неформальні інституційні [1].

Аналіз процесу еволюції Європейського Союзу доводить, що важливе значення має принцип поступовості і поетапності, коли кожний наступний крок у європейській інтеграції визначається назрілими матеріальними і економічними передумовами. Для розуміння рис об’єднаної Європи, зазначає Не менш важливого значення має уявлення про організоване громадянське суспільство [4, с. 182-183].

В умовах нинішньої зовнішньополітичної ситуації мета України – передусім економічне співробітництво з Європейським Союзом, яке необхідно ефективно та швидко розвивати. У зв’язку з цим ефективними й результативними стали відносини України з Європейською асоціацією вільної торгівлі [5].

Україна ніколи не мала чіткої геополітичної стратегії. Проте її розробка є життєвою необхідністю для неї як суверенної країни. Це цілком відповідає її геополітичному потенціалу як значної європейської країни. Передумовою формування такої стратегії є чітке визначення базових цінностей і національних інтересів, внутрішніх і зовнішніх параметрів розвитку, геополітичних орієнтацій на перспективу [6].

Потреба у розробці інтеграційної стратегії України була спричинена прагненням нашої держави відповідати вимогам сучасної світової економічної і політичної системи, а також пошуком додаткових засобів протидії загрозам у сфері міжнародної безпеки. Специфічне геополітичне положення та

історія тривалого співробітництва з європейськими країнами зумовлюють зацікавленість України в активній участі в інтеграційних процесах на європейському континенті. Таким чином, сьогодні євроінтеграція офіційно проголошена ключовим пріоритетом зовнішньої політики України. Для України європейська інтеграція – це шлях модернізації економіки, подолання технологічної відсталості, залучення іноземних інвестицій і новітніх технологій, створення нових робочих місць, підвищення конкурентної спроможності вітчизняного товаровиробника, вихід на світові ринки [7].

Отже, щоб європейська інтеграція України не залишалася на рівні декларативних гасел і формальних заходів та перетворилася на цілком практичний процес, який охоплює усі складові нашого внутрішнього суспільного та політичного життя і зовнішньої політики, необхідно проводити якісну, ефективну євроінтеграційну політику в нашій державі, застосовуючи відповідний інструментарій.

Література

1. Сисюк Л.П., Бородій Л.Ю. Проблеми євроінтеграції України / Л.П. Сисюк, Л. Ю. Бородій [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.rusnauka.com/34_NIEK_2010/Economics/75263.doc.htm.
2. Беззуб І. Сучасний стан і перспективи української євроінтеграції / І. Беззуб [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://nbuviap.gov.ua/index.php?option=content&view=article&id=1209:suchasnij-stan-i-perspektivi-ukrajinskoji-evrointegratsiji&catid=8&Itemid=350>.
3. Чернобай Г.В. Переваги та недоліки вступу України до Європейського Союзу / Г.В. Чернобай [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://nauka.kushnir.mk.ua/?p=65173>.
4. Прокопенко Л.Л. Вступ до європейської інтеграції : навч. посібник / Л.Л. Прокопенко. – К.: Міленіум, 2009 – 334 с.
5. Шпакович О. Вступ України до Європейського Союзу: переваги та перспективи / О. Шпакович // Віче. – 2011. – №14 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.viche.info/journal/2651>.
6. Артьомов І.В. Проблеми і перспективи входження України в Європейський Союз: навчальний посібник. – Ужгород: Ліра, 2007. – 384 с.
7. Багатеренко А.О., Бакал К.В., Винокурова А.І., Галімуков Б.О. та ін. Проблеми та перспективи європейської інтеграції України [Електр. ресурс]. – Режим доступу : <http://jrn1.nau.edu.ua/index.php/IMV/article/viewFile/5915/6665>.